

uznán za platný podle § 246 obč. zák., musí býti úměrný kapitalisované hodnotě příjmů, jež může nezletilec očekávati v dohledné době. K platnosti ujednání, jímž se nezletilec zavazuje ke značným a nepoměrně dalekosáhlým povinnostem, jest však vždy třeba spolupůsobení zákonného zástupce (§§ 152, 246 až 248 obč. zák.). V souzeném případě místo, za jehož opatření slíbil nezletilý žalovaný odměnu, mohlo mu vynášeti jenom 400 K měsíčně, tedy částku, z níž mu po uhrazení nejnutnějších životních potřeb nemohlo zbyti tolik, aby mohl splniti závazek, který na sebe vzal. Dále žalovaný zastával toto místo jen 10 dní a pak ho pozbyl. Že by měl jiné výdělečné zaměstnání, nebylo ani tvrzeno. Z tohoto důvodu není jeho závazek platný podle § 246 obč. zák.

Čís. 17302.

Klient má nárok na náhradu škody proti svému právnímu zástupci, jenž zavinil, že byl proti němu vynesena odsuzující rozsudek pro zmeškání.

Škoda vznikla již vykonatelností odsuzujícího rozsudku.

Žalobní žádost, že žalovaný advokát je povinen zprostiti stranu povinnosti uložené jí rozsudkem pro zmeškání, je přípustná.

(Rozh. ze dne 16. května 1939, R I 276/39.)

Žalobkyně tvrdí, že zaviněním jejího právního zástupce, který se k roku nedostavil, byl proti ní vynesena rozsudek pro zmeškání, kterým byla uznána povinnou zaplatiti Josefu B. 4.686 K. Domáhá se proto na žalovaném Dr. Otakaru M., aby jí zprostil povinnosti zaplatiti Josefu B-ovi uvedenou částku, pokud se týče částku 1.782 K. Prvý soud žalobu zamítl. O d v o l a c í s o u d vyhradiv svého rozhodnutí právní moc, uložil prvému soudu nové jednání a rozhodnutí. Z d ů v o d ů: Předpokladem uplatňovaného nároku jest utrpěná škoda, t. j. zmenšení (postižení) jmění poškozeného (srov. Sb. n. s. 12653). Pouhým vydáním rozsudku však žalující straně ještě škoda způsobena nebyla, neboť rozsudek samotný majetek žalující strany ještě nepostihuje. Takové postižení majetku žalující strany může však nastati při exekčním vymáhání přisouzeného nároku. Prvý soud sice v rozsudku uvádí, že podle tvrzení žalující strany byla proti ní vedena jen bezvýsledná exekuce. Tomu však odporuje obsah spisů, podle něhož žalující strana již v žalobě přednesla, že Josef B. svůj nárok z rozsudku na ní exekučně vymáhá, a také při svém výslechu jako strana uvedla, že v exekuci Josefu B. povolené bylo jí zabaveno 5 q ječmene. Za tohoto stavu není zde dostatečných předpokladů pro názor prvního soudu, že žalující strana žádnou škodu na svém majetku vinou žalovaného neutrpěla a bylo na prvém soudci, aby podle § 182 c. ř. s. působil k tomu, aby bylo vysvětleno, pokud byl majetek žalující strany vedením exekuce dotčen.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl rekursu.

D ů v o d y:

Žalovaný neodporuje napadenému usnesení z věcných důvodů, pro něž odvolací soud zrušil v napadené části rozsudek prvního soudu a nařídil doplnění skutkového stavu, nýbrž napadá je pro neopodstatněnost žalobní prosby po stránce právní, tvrdě, že tu jde o žalobu ryze liberální, pro níž nejsou dány předpoklady § 1404 obč. zák., a že poukaz odvolacího soudu na předpisy § 1323 obč. zák. tu nedopadá, protože prý rekurent nemá možnosti zvrátiti pravoplatný rozsudek pro zmeškání, vydaný pod č. j. C 33/38-2 proti žalobkyni, a tato že jej o náhradu škody ani nežaluje. Stanovisko rekurentovo v příčině výkladu předpisů § 1323 obč. zák. není správné. K vydání uvedeného rozsudku pro zmeškání proti žalobkyni došlo podle tvrzení žaloby vinou žalovaného jako právního zástupce, pověřeného plnou mocí žalobkyně, neboť jako takový měl věc vésti s pílí, poctivostí a svědomitostí (§ 9 adv. ř.). Žalobkyně tvrdí, že jeho zaviněním došlo k vynesení rozsudku pro zmeškání. Již tímto rozsudkem žalobkyni odsuzujícím, byla ona dotčena ve svých právech, pokud jde o částku 1.782 K s příslušenstvím, protože o tento vykonatelný závazek vzrostl stav jejích pasiv a tím se přiměřeně zmenšil také její majetek. Pro ni je to skutečná škoda, zaviněná podle jejího stanoviska rekurentem, který by tedy byl povinen dle § 1323 obč. zák. obnoviti dřívější stav. Tato obnova dřívějšího stavu nespočívá ovšem ve formálním odstranění kontumačního rozsudku, nýbrž v tom, aby pro žalobkyni odstraněny byly jeho škodlivé následky, aniž sejde na tom, jakým způsobem toho žalovaný dosáhne. Žádá-li žalobkyně, aby ji žalovaný zprostil povinnosti zaplatiti věřiteli Josefu B-ovi nyní jen 1.782 K s příslušenstvím, naznačuje tím způsob, jakým mají býti škodné následky z onoho rozsudku rekurentem zaviněného odstraněny. Je lhostejno, že nežalovala přímo rekurenta o zaplacení této částky jí samé nebo Josefu B-ovi, neboť i žalobou v nynější formě může se docílití téhož účelu. Prosba žalobní je po formální stránce přípustná, majíc náležitosti § 7 ex. ř. v prvním odstavci uvedené, a po hmotné stránce dá se na základě tvrzeného žalobního děje dovoditi také s hlediska předpisů § 1323 obč. zák. Podle vyličeného stanoviska nebude tedy sice výlučně rozhodným pro další řízení, zda byla vůbec vedena exekuce proti žalobkyni, nicméně věc nebyla s hlediska nároků na náhradu škody náležitě probrána procesním soudem, takže řízení musí tu býti doplněno.

Čís. 17303.

Rozšíření služebnosti.

Otázku, zda užíváním panujícího pozemku pro jiný účel než pro účely, k nimž ho bylo užíváno v době zřízení služebnosti, byl rozšířen rozsah služebnosti, jest posouditi podle míry potřebné pro původní účely, jimž sloužil panující pozemek.